

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului declarat de Bolduratu Constantin reprezentat de avocatul Munteanu Violina.

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bolduratu Constantin către Consiliul sătesc Peresecina, r-l Orhei privind anularea pct.4 din decizia 7/2 din 21 septembrie 2022 „Cu privire la modificarea unor decizii''

împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026,

Dosarul nr.3r-36/26
PIGD nr.2-26010090-03-3r-22042026

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (judecător Alina Balan)

21 septembrie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de Bolduratu Constantin reprezentat de avocatul Munteanu Violina împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Elena Grumeza – *președintele completului*
Ivan Parii,
Natalia Costaș, *judecători*

A constatat următoarele:

ÎN FAPT

La 29 ianuarie 2026, reclamantul Bolduratu Constantin s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Consiliul sătesc Peresecina, r-l Orhei solicitând anularea pct.4 din decizia 7/2 din 21 septembrie 2022 „Cu privire la modificarea unor decizii", în partea ce ține de modificarea Deciziei nr. 3/12 din 09.06.2022 referitoare la corectarea erorilor comise în procesul atribuirii în proprietate a terenurilor, prin care a fost exclusă poziția nr. 8 din anexa deciziei.

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026, s-a declarat inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ acțiunea inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Bolduratu Constantin către Consiliul sătesc Peresecina, r-l Orhei privind anularea pct.4 din decizia 7/2 din 21 septembrie 2022 „Cu privire la modificarea unor decizii''.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, Bolduratu Constantin reprezentat de avocatul Munteanu Violina a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026, cu adoptarea unei noi încheieri.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art.242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Instanța de recurs constată că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 25 martie 2026 (f.d.104), și expediată părților la data de 25 martie 2026 (f.d.108-108 verso), iar la 09 aprilie 2026 Bolduratu Constantin a contestat-o cu recurs (f.d.113-114). Prin urmare, Colegiul Civil conchide că recursul este declarat în termenul stabilit de lege.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării. Suplimentar a menționat că, instanța de fond a reţinut că reclamantul ar fi cunoscut despre existența deciziei contestate cel târziu la data de 19.01.2023, făcând trimitere la un răspuns oferit de Primăria Peresecina unui anumit avocat, Boris Dariev, şi a considerat că această împrejurare este suficientă pentru a declanşa curgerea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin. 1) Cod administrativ.

Susține că, o asemenea concluzie este însă lipsită de suport factual şi juridic, fiind construită pe o prezumţie nejustificată, care nu poate produce efecte juridice în detrimentul reclamantului. Din materialele cauzei nu rezultă în niciun mod existenţa unui raport de reprezentare între reclamant şi avocatul menţionat de instanţă. Nu există un mandat, un contract de asistenţă juridică sau orice alt act care să confirme că acest avocat ar fi acţionat în numele şi în interesul reclamantului. În lipsa unei asemenea legături juridice, informaţia transmisă unui terţ nu poate fi echivalată cu o comunicare valabilă către titularul dreptului, iar instanţa nu avea niciun temei să considere că o eventuală informare a unei persoane terțe ar produce efecte juridice faţă de reclamant.

Mai mult, instanța nu a verificat şi nu a constatat existenţa vreunei comunicări efective a actului administrativ contestat către reclamant, deşi potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, termenul de adresare în instanţă începe să curgă exclusiv de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual. În speţă, nu există nicio dovadă că decizia Consiliului local Peresecina a fost comunicată sau notificată reclamantului, astfel încât termenul de exercitare a acţiunii nici nu a început să curgă.

Pretinde că, instanţa a omis să analizeze dacă actul administrativ contestat a fost comunicat în condiţiile legii, deşi această verificare constituie o condiție esențială pentru aplicarea sancțiunii inadmisibilității prevăzute de art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ. Or, în lipsa unei comunicări legale, nu se poate reţine nici depăşirea termenului şi, în consecinţă, nu poate fi aplicată sancţiunea inadmisibilităţi acţiunii. De asemenea, instanţa şi-a fundamentat concluzia pe o presupusă „cunoaştere" indirectă a actulului administrativ, fără a ține cont de faptul că reclamantului nu i-a fost transmisă

nicio informaţie oficială în adresa sa, nu i-a fost comunicată decizia şi nu i s-a oferit posibilitatea reală de a-şi exercita dreptul la contestare într-un termen efectiv.

Or, în lipsa unei comunicări legale a actului administrativ către reclamant, termenul de 30 de zile nu a început să curgă, iar acţiunea depusă la data de 29 ianuarie 2026 nu poate fi considerată tardivă. Prin urmare, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ pentru declararea inadmisibilității acțiunii.

Comunicarea actelor:

La 21 mai 2026, Colegiul civil a notificat intimatul despre depunerea recursului, oferindu-i un termen, pentru prezentarea referinței și probelor suplimentare (f.d.119).

Intimatul Consiliul s. Peresecina, la data de 08 iunie 2026 a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea recursului.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord ajunge la concluzia de a admite cererea de recurs, de a anula încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026, din considerentele ce succed.

Conform art.241 Codul administrativ, încheierile primei instanțe şi ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanțe şi ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În conformitate cu art.243 alin.(1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: *c) anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere.*

Articolul 243 aliniatele (2)-(3) din Codul administrativ, prevede că, (2) instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. (3) Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris.

Prevederile art.219 alin.(1) – (4) Cod administrativ, statuează că, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată,

nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Din actele cauzei s-a stabilit că, la data de 21 septembrie 2022, Consiliul sătesc Peresecina a adoptat decizia nr.7/2 „Cu privire la modificarea unor decizii (f.d.10), prin care la pct. 4 s-a decis: modificarea deciziei nr.3/12 din 09.06.2022 „Cu privire la corectarea erorilor comise în procesul atribuirii în proprietate a terenurilor (f.d.10).

Ulterior, la 29 ianuarie 2026 Bolduratu Constantin a înaintat acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Consiliul sătesc Peresecina, solicitând anularea pct.4 din decizia 7/2 din 21 septembrie 2022 „Cu privire la modificarea unor decizii'', în partea ce ține de modificarea Deciziei nr. 3/12 din 09.06.2022 referitoare la corectarea erorilor comise în procesul atribuirii în proprietate a terenurilor, prin care a fost exclusă poziția nr. 8 din anexa deciziei.

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Bolduratu Constantin către Consiliul sătesc Peresecina privind anularea actului administrativ (f.d.104-107).

În motivarea soluției sale instanța de fond a reținut că, reclamantul Bolduratu Constantin s-a adresat cu acțiunea în contencios administrativ peste termenul prevăzut de art.209 alin. 1) lit. b) Cod administrativ.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, în termen legal, Bolduratu Constantin a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026.

Efectuând controlul judiciar asupra încheierii primei instanțe, completul specializat constată că prima instanță a ajuns la o concluzie pripită de a declara inadmisibilă acțiunea în temeiul art.207 alin.(2) lit.d) Cod administrativ, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169-171 CPC.

În corespundere cu prevederile art. 2 alin.(1)-(2) Cod administrativ, Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ. Anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform prevederilor art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor

prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În contextul prevederilor art. 189 alin.(1) Cod administrativ, Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Art. 39 alin.(1) Cod administrativ prevede că, Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

În temeiul art. 22 alin.(1) Cod administrativ, Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Aderent art. 207 alin. (1), (2) Cod administrativ prevede că, Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

(2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:

a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare;

c) la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept;

d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sînt întrunite condiţiile prevăzute la art.208;

g) acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Potrivit prevederilor art. 230 Cod administrativ, încheierile judecătoreşti care se motivează se emit în procedură scrisă. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează participanţii la proces.

Prin prisma normelor de drept citate supra, Colegiul reține, că sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane, ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Astfel, pentru a pune pe rol o acțiune în contenciosul administrativ, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut, precum ar fi: respectarea competenței jurisdicționale, existența capacității procesuale, revendicarea unui drept încălcat, etc.

Instanța de fond verificând criteriile de admisibilitate a cererii de chemare în instanța de contencios administrativ înaintată de Bolduratu Constantin către Consiliul sătesc Peresecina, r-l Orhei privind anularea pct.4 din decizia 7/2 din 21 septembrie 2022 „Cu privire la modificarea unor decizii'', a declarat acţiunea inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, potrivit căruia acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă, în special când, acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.

Iar, potrivit art. 209 alin. 1) Cod administrativ, Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

La caz Colegiul menționează că instanța de fond în mod eronat a reținut că reclamantul Bolduratu Constantin cel puțin din data de 19.01.2023, data autentificării răspunsului de la Primăria Peresecina, a cunoscut despre abrogarea deciziei Consiliului sătesc nr.7/12 din 21.09.2022, care formează obiectul acțiunii, termenul de 30 de zile urmând a fi calculat din acea dată.

Or, din probatoriul cauzei nu rezultă existența unui raport de reprezentare între reclamantul Bolduratu Constantin și avocatul Dariev Boris menționat de instanță. La fel nu există niciun mandat, contract de asistență juridică sau alt act care să ateste că acest avocat a acționat în numele și în interesul reclamantului Bolduratu Constantin.

În atare circumstanțe, transmiterea informației către o terță persoană nu poate fi considerată o comunicare valabilă către titularul dreptului, la caz către Bolduratu Constantin, respectiv informarea unei terțe persoane nu produce efecte juridice în privința reclamantului Bolduratu Constantin.

Alăturat, Colegiul civil verificând legalitatea actului de dispoziție contestat notează că, terenul cu nr. cadastral ***** amplasat în *****a aparținut defuncților Efrem Ivan și Efrem Efrosinia, iar după decesul acestora dreptul de proprietate asupra terenului nominalizat a fost transmis pe cale succesorală lui Bolduratu Ecaterina, fapt confirmat prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul central din 31 mai 2023 și certificatele de moștenitor legal nr. 1-1813 și nr. 1-1814 din 07.11.2023 (f.d.15-16).

Prin contractul de donație din 27.12.2023 Bolduratu Ecaterina a donat lui Bolduratu Constantin terenul cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, (f.d.17-19).

Potrivit Extrasului din Registrul bunurilor imobile, în baza Contractului de donație nr. 1-1291 din 27.12.2023, Bolduratu Constantin și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil-teren cu nr. cadastral ***** amplasat în *****(f.d.14)

Astfel, în ipoteza în care dreptul de proprietate al reclamantului Bolduratu Constantin asupra terenului cu nr. cadastral ***** a fost înscris în RBI în conformitate cu prevederile legale și procedurile reglementate în acest sens, iar actele în temeiul cărora dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral ***** a fost dobândit de Bolduratu Ecaterina (mama reclamantului) și ulterior de Bolduratu Constantin, sînt valabile și produc efecte juridice depline, instanța de fond avea obligația de a verifica admisibilitatea acțiunii depuse, inclusiv prin prisma existenței dreptului vătămat al reclamantului, în conformitate cu dispozițiile art.207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ. Or, urmează a se verifica în ce mod este vătămat dreptul lui Bolduratu Constantin, ca efect al adoptării Deciziei nr. 7/2 din 21 septembrie 2022 (în partea pct. 4), în situația în care dreptul său de proprietate asupra terenului a fost înregistrat după adoptarea actului administrativ contestat, nefiind clar care este impactul Deciziei contestate asupra dreptului legal dobîndit.

Astfel, pentru a asigura un proces echitabil, instanța de fond trebuie să verifice dacă prin menținerea în vigoare a pct. 4 din Decizia nr. 7/2 din 21.09.2022 se creează o careva atingere reală, directă și personală adusă dreptului de proprietate legal dobândit de către Bolduratu Constantin.

Prin urmare, declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă din considerente de tardivitate, fără a analiza corelația dintre momentul dobândirii proprietății, valabilitatea actelor de transfer (hotărâre judecătorească, certificate de moștenitor, contract de donație) și impactul concret al actului administrativ asupra acestora, reprezintă o soluționare pripită a admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ.

Pentru a remedia aceste omisiuni, se impune casarea încheierii primei instanțe și trimiterea cauzei la rejudecare. În cadrul rejudecării, instanța de fond urmează să pună în discuția părților aspectul vătămării dreptului reclamantului, determinând dacă Decizia Consiliului local Peresecina restrânge sau anihilează parțial sau total atributele dreptului de proprietate înregistrat pe numele lui Bolduratu Constantin în Registrul Bunurilor Imobile.

În atare circumstanțe, ținând cont de faptul că instanţa de nivelul unu eronat a concluzionat asupra inadmisibilității acţiunii în contestare în temeiul art.207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord conchide că recursul declarat de Bolduratu Constantin reprezentat de avocatul Munteanu Violina urmează a fi admis, cu anularea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026 şi emiterea unei noi decizii, potrivit căreia cauza se remite spre judecare instanței de fond, în același complet de judecată.

Conducându-se de prevederile art.243 alin.(1) lit. c) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

DECIDE

Se anulează încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 25 martie 2026, prin care a fost declarată inadmisibilă spre examinare, în ordinea contenciosului

administrativ, cererea de chemare în judecată înaintată de Bolduratu Constantin către Consiliul sătesc Peresecina, r-l Orhei privind anularea pct.4 din decizia 7/2 din 21 septembrie 2022 „Cu privire la modificarea unor decizii’’, cu adoptarea unei noi decizii de remitere a cauzei spre rejudecare în instanța de fond, în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii: **Ivan Parii** **Natalia Costaș**